

le obține la capătul unui drum (adesea foarte anevoios). Timpul Postului Mare ne invită pe toți la un drum, la un itinerariu de descoperire a identității lui Isus: Cine este El? În ce constă viața cea nouă pe care El ne-o propune? Apostolii care l-au însoțit pe munte, au înțeles toate aceste lucruri și au putut vorbi despre ele numai după ce Fiul Omului a înviat din morți. Spre acest capăt ne îndreptăm și noi, ajutându-ne de meditarea textelor biblice propuse în acest timp liturgic, de participarea la celebrările liturgice, de rugăciune, de sfânta spovadă și sfânta împărtașanie.

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 8-15 martie 2020

8	D	DUMINICA A II-A DIN POST; Sf. Ioan al lui Dumnezeu, clg.
9	L	Cei 40 de Ss. ostași capadocieni, m. (*); Sf. Francisca Romana, clg. (*)
10	M	Sf. Simpliciu, pp.
11	M	Sf. Constantin, rege m.
12	J	Ss. Inocențiu I, pp.; Maximilian, m.
13	V	Sf. Sabin, m.
14	S	Sf. Matilda, regină; Fer. Iacob Cusmano, pr.
15	D	DUMINICA A III-A DIN POST; Sf. Luiza de Marillac, clg.

Gândul săptămânii

“Există oare lucruri mari și mici atunci când faci totul din iubire pentru Dumnezeu și numai pentru El?” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2020 don Giovanni Bertini

Foaia
LITURGICĂ

8 martie 2020 • DUMINICA A II-A DIN POST • Sf. Ioan al lui Dumnezeu, clg.

LECTURA I

Chemarea lui Abraham, părintele poporului lui Dumnezeu.

Citire din cartea Genezei 12,1-4a

În zilele acelea, Domnul i-a spus lui Abram: “Ieși din țara ta și din neamul tău și din casa tatălui tău spre țara pe care ți-o voi arăta! Voi face din tine un neam mare, te voi binecuvânta și voi face mare numele tău; și vei fi o binecuvântare. Îi voi binecuvânta pe cei care te vor binecuvânta, iar pe cei care te vor blestema îi voi blestema. Și prin tine vor fi binecuvântate toate familiile pământului”. Abram a plecat, după cum i-a spus Domnul.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 32(33),4-5.18-19.20 și 22 (R.: 22)

R.: Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, precum și noi am sperat în tine!

Drept este cuvântul Domnului și toate lucrările sale sunt vrednice de crezare.

El iubește dreptatea și judecata; pământul este plin de bunătatea Domnului. **R.**

Iată, ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care se tem de el, spre cei care nădăjduiesc în mila lui, ca să scape de la moarte sufletul lor și să-i hrănească în timp de foamete! **R.**

Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; pentru că el este scutul și apărătorul nostru.

Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, precum și noi am sperat în tine! **R.**

LECTURA A II-A

Dumnezeu ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă.

Citire din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul către Timotei 1,8b-10

Preaiubitule, suferă împreună cu mine pentru evanghelie după puterea lui Dumnezeu, cel care ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci pentru planul său și pentru harul pe care ni l-a dat în Cristos Isus mai înainte de începutul veacurilor, dar care acum a fost descoperit prin arătarea Mântuitorului nostru Isus Cristos, care a nimicit moartea și a făcut să strălucească viața și nemurirea prin evanghelie.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 17,5cd

Glasul Tatălui din nor spunea: “Acesta este Fiul meu cel iubit, ascultați de el!”

EVANGHELIA

Fața lui strălucea ca soarele.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 17,1-9

În acel timp, Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele lui, i-a dus deoparte pe un munte înalt și

i s-a schimbat înfățișarea înaintea lor: fața lui a strălucit ca soarele și hainele lui au devenit albe ca lumina. Și iată că le-au apărut Moise și Ilie, care vorbeau cu Isus! Petru, luând cuvântul, i-a spus lui Isus: “Doamne, e bine că suntem aici! Dacă vrei, voi face aici trei colibe: una pentru tine, una pentru Moise și una pentru Ilie”. Pe când mai vorbea încă, iată că i-a învăluit un nor luminos și iată că un glas din nor spunea: “Acesta este Fiul meu cel iubit, în care este mulțumirea mea; ascultați de el!” Auzind, discipolii au căzut cu fața la pământ și s-au înspăimântat foarte mult. Dar, venind Isus, și atingându-i, le-a zis: “Ridicați-vă și nu vă temeți!” Ridicându-și ochii, n-au mai văzut pe nimeni decât pe Isus singur. Pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit: “Să nu spuneți nimănui ceea ce ați văzut până când Fiul Omului nu va fi înviat din morți!”

Cuvântul Domnului

În cea de-a doua duminică a Postului Mare liturgia cuvântului ne invită să străbatem, alături de principalii protagoniști ai lecturilor, un drum la capatul căruia ne așteaptă o descoperire.

Prima lectură îl are protagonist pe Abraham căruia Dumnezeu

îi cere, într-o zi, să-și părăsească și țara și familia și să meargă în țara pe care El i-o va arăta. La capătul drumului pe Abraham îl urma îl aștepta o răsplată nesperată de mare: va deveni părintele unui popor mare, va fi copleșit de binecuvântări de către Dumnezeu și va deveni el însuși izvor de binecuvântare pentru toate popoarele. O astfel de promisiune e cât se poate de tentantă pentru un om lipsit de urmași. Însă, niciun om nu ar pleca în necunoscut fără un minim de asigurare: unde se află acea țară și mai ales ce eforturi ar presupune o astfel de călătorie (dat fiind că Abraham avea, în acel moment, 75 de ani). Or, autorul cărții Genezei, ne spune simplu că: Abraham a plecat precum i-a spus Domnul. Prin urmare, drumul în care se angajează Abraham presupune în egală măsură un act de credință față de Cel care l-a chemat și un angajament care, însoțit de binecuvântarea lui Dumnezeu, va transforma imposibilul în posibil, nerodnicia în rodnicie, blestemul în binecuvântare. La rândul ei lectura a doua ne prezintă o „invitație la drum” pe care sfântul Paul i-o adresează ucenicului său Timotei: ia parte cu mine

la suferință pentru vestirea evangheliei, bizuindu-te pe puterea lui Dumnezeu. El ne-a mântuit și ne-a dat o sfântă chemare, întemeiată... pe hotărârea harului său. Acest har ne-a fost dat în Cristos Isus... [atunci când] a distrus moartea și a făcut să strălucească viața și nemurirea prin vestirea evangheliei. Cu alte cuvinte, angajamentul de a vesti (fie și numai prin fapte) evanghelia obține o victorie impozantă împotriva morții și o manifestare strălucită a vieții și a nemuririi.

Și fragmentul evanghelic al acestei duminici descrie un drum pe care îl străbat, alături de Isus, trei dintre apostolii Săi cei mai apropiați: Petru, Iacob și Ioan. Drumul lor către vârful unui munte înalt este anevoios. Dar, odată ajunși, ei au parte de o revelație surprinzătoare. Lumina strălucitoare care învăluie chipul și hainele Învățătorului, prezența lui Moise și a lui Ilie și mai ales Glasul ce răsună din norul luminos dezvăluie faptul că Isus este Fiul preaiubit al Tatălui; că Tatăl își află în El toată bucuria; că pe El toți ucenicii trebuie să-l asculte. Așadar, toate aceste aspecte ale identității lui Isus Cristos sunt revelații pe care cineva